

MRA-pjäs i Afrikaskrud

Den svenska dramatikers högborg vid Nybroplan var andra målet för MRA:s stockholmska offensiv på lördagsmiddagen. Och den föll, d. v. s. den lät sig villigt invaderas av den trosvissa truppen från Afrika (med inslag från de fyra andra världsdelen) och en till sista plats fullsatt salong av supportere, presumtiva supportere — och tvivlare, får man väl antaga. Mitt på sjätte parkettbänken satt Stockholms biskop Helge Ljungberg och två bänkar framför honom fann man liksom på Operan i lördags ecklesiastikminister I. Persson. Gäst för andra gången var också Hjalmar Gullberg, vilken tillsammans med bl. a. Sven Stolpe representerade författarvärlden, bland Thalias barn såg man Mimi Pollak, Elsa Carlsson och Torsten Winge och andra prominenta profiler tillhörde konungens handsekreterare fil. dr Carl-Fredrik Palmstierna och lottachefen fru Märta Stenbeck. Diplomatska kåren var självklart rikt företrädd — hur skulle den kunna vara annat än intresserad av en rörelse som syftar till fredlig och förtroendefull samlevnad mellan jordens nationer?

"Frihet" hette pjäsen kort och kärnfullt, ett skådespel (som lika gärna kunde kallas komedi) om det moderna Afrika, författat och iscensatt på sex dagar av MRA-folk från Sydafrika, Nigeria, Guldkusten och Östafrika. Alldeles utan högravande predikan och patetik men med en mild ironi i teckningen av mänskliga och politiska motsättningar i ett litet svart kungarike — som i stort sett har det mesta gemensamt med stater och riken var som helst i världen — skildrar stycket vad en hjärtats och sinnets omvändelse kan åstadkomma. Statsministern i "Bokondo" har varit i Genève och blivit missräknad men på samma gång träffade han MRA-folket i Caux, med påföljd att han själv blev en ny människa, fri från självskhet, hat, lögn och falskhet. Ja, och så får man se hur han med vänliga ord talar till rätta och i sin tur omvänder både den aggressivt radikale ledaren för "Nyafrikanska partiet", den envetne nationalistledaren och den något borneyade vite företrädaren för det landet "Imperia".

Det går an att le åt den barnliga naiiviteten i alltihop, förkunnelsen och framställningen, men det går inte att förneka den enkla sanningen, själva rationalismen som är ideologiens kärna. Och när hela truppen efter pjäsens slut stod samlad framme vid rampen, en liten hoppfull och trosviss härskara med hudfärg i hela skalan från ebenholts till nordiskt vintervitt, var det svårt att inte känna sig gripen och vämd och kanske klämma en tår i smyg.

Efter föreställningen stannade en stor del av publiken kvar för att i foajén få en pratstund med "aktörerna", var och en lika glattigt ivrig att få dela med sig av sin övertygelse och söka värva en själ för den vapenlösa armé som vill rädda världen i atomåldern.

Modesto Apoldo från Guldkusten som kungen av "Bokondo".

MRA-skådespelet:

Världen behöver bli annorlunda

Helt visst går det inte i realiteten så lätt som i skådespelet "Frihet" att så hastigt göra så många människor till levande lågor. Men att världen behöver bli annorlunda och att förvandlingen måste börja hos oss själva står nog tvingande klart för de flesta av dem som på söndagseftermiddagen hade förmånen att övervara MRA-föreställningen på Dramaten.

Redan tidigt i skådespelet framhåller statsminister Adamu för sin Konung, att det är inga andra än vi själva som utgör det svåraste problemet i världen. Vi sitter fast i egensinne och ofördragsamhet. Det där påpekandet innehåller visserligen en av de sanningar, som kristendomen till mångas förargelse alltid ihärdigt predikar. Kan emellertid i dessa nya tider också på andra vägar än de vedertagna det angelägna bättringsropet nå ut och framför allt även nå in till mänskligheten så är det en välsignad sak.

Den dag vi begriper att "alla äro våra bröder som på jorden bo och bygga" har den verkliga Revolutionen skett. Frågan är bara hur vi sedan skall få kraft att också gå vägen till varandra i kärlek över alla dessa gränser som världen rest och alltjämt kommer att resa. För den "ledningen" behövs en fortsättning som jag skulle vilja kalla en vandring på kraftkällornas väg. Vad jag förstod pekade skådespelet inte på den. Därmed är dock inte sagt att MRA-rörelsen inte skulle känna till den och praktisera den.

Både föreställningen och slutvinjetten bar bud till oss som icke får glömmas.

ALLAN ALVSTRAND.

SWEDEN - Stockholm

"Svenska Dagbladet" November 21st, 1955

The chief fortress of Swedish drama allowed itself willingly to be invaded by the confident and convinced theatre troupe from Africa.... In an African kingdom - which has much in common with nations and kingdoms all over the world - "Freedom" shows what a change of heart and thinking can bring to pass.... That the world needs to be different and that the change must begin with ourselves is completely clear.